

Foglalja össze az alábbi szöveget – a megadott irányítási szempontok alapján – idegen nyelven, **kb. fele terjedelemben** úgy, hogy **összefüggő szöveget** hozzon létre!

Ön egy EU-rendezvény szervező bizottságának munkatársa. Ezen a rendezvényen a különböző EU-országok kulturális és oktatásügyi problémáiról van szó. Az Ön feladatai közé tartozik többek között az is, hogy az egyes országokról szóló szövegek – amilyen az alábbi is – tartalmát az alábbi szempontok alapján összefüggő szöveg formájában idegen nyelven összefoglalja.

Hajtás

Tanárok, pszichológusok egyetértenek abban, hogy a kilencvenes évek látványos változásokat hoztak a középiskolások életében és mentalitásában. A rendszerváltás után eszmélő kamaszok előtt egyrészt soha nem látott lehetőségek nyíltak meg, másrészt a mai diákok minden korábbi nemzedéknél nagyobb várakozásokkal szembesülnek.

A tanárok döntő többsége szerint a középiskolások szeme előtt szinte kizárólag egyetlen cél lebeg: sok pénzt keresni és jól élni, ennek érdekében pedig bekerülni egy piacképes diplomát adó egyetemre. Úgy látják, a mai tinédzserek erősen különböznek az akár csak tíz évvel korábbiaktól is. Jó részük mindent nagyon gyorsan szeretne elérni. Ez tulajdonképpen racionális alkalmazkodás a megváltozott viszonyokhoz, hiszen a mai fiatalok kevésbé látják biztosítottnak a jövőjüket, mint a korábbiak.

Az idősebb tanárok szerint az iskolákban elszegényesedett a közösségi élet, amiért sokan a televíziót és a számítógépet hibáztatják. A diákok átlagosan napi három órát töltenek tévézéssel, és sokan közülük legalább ennyit lógnak a neten. Ma már nem járnak együtt moziba, színházba, gyengülnek a baráti kapcsolatok. Ha valaki hiányzik néhány napot, osztálytársainak fogalma sincs róla, mi van vele. Senki nem látogatja meg, sőt még telefonon sem hívják fel. Más szakértők viszont úgy vélik, hogy a mai fiatalok nem feltétlenül magányosabbak, csak a társas kapcsolatok szerveződése változott meg.

Ugyancsak a tanárok szerint a diákok anyanyelvi és irodalmi műveltségének szintje is határozottan zuhant az utóbbi évtizedben.

A humán műveltség hiánya – állítják mások – nem feltétlenül jelenti azt, hogy a mai fiatalok műveletlenebbek elődeiknél, hiszen ma nem csak az számít műveltnek, aki klasszikusokat olvas, hanem az is, aki például az élő nyelvek és a számítógépes ismeretek terén képzett. Sokak szerint ez egy racionálisabban gondolkozó, cselekvő generáció, amely „rámozdult” az ütöképesebb tudásra, vagyis a nyelvi, közgazdasági, jogi és államigazgatási ismeretek megszerzésére.

Szinte minden tanár egyetért abban, hogy a mai diákok minden korábbinál leterheltebbek. A sok vizsga, az uniformizált tesztek kiölik az örömet a tanulásból. Ráadásul sok szülő bizalmatlan az iskolával szemben, ezért különórákra járattja a gyerekeit. A mai kamaszok gyakran úgy érzik, szüleiknek fontosabb az érdemjegyük, mint az ő személyük, hiszen a szülők valósággal rettegnék attól, hogy a gyereket nem veszik fel egy jó egyetemre. Ezért elvárják a gyerektől, hogy neki is fontosabb legyen a teljesítmény, mint az egészség.

Kérdések:

1. A rendszerváltás kettős hatása a középiskolásokra.
2. A mai diákok fő életcélja és ennek magyarázata.
3. A közösségi élet alakulása és ennek okai.
4. A humán műveltség területén megfigyelt változások és ezek magyarázata.
5. A középiskolások túlterheltsége és ennek okai.

Fordítsa le az alábbi szöveget magyar nyelvre!

Książka pt. Rapsodia życia i teatru. Rozmowy z aktorami zawiera 40 wywiadów z wybitnymi i popularnymi aktorami polskich scen, filmu i telewizji, a także kilkoma reżyserami filmowymi i teatralnymi. Przeprowadzone zostały w roku 1997 oraz w latach 2001-2006 i autoryzowane ponownie tuż przed ich niniejszym wydaniem. Większość była drukowana na łamach prasy. Kilka wywiadów (np. z Małgorzatą Braunek, Barbarą Horawianką, Juliuszem Machulskim) nie było dotąd publikowanych. Ich bohaterami są niemal wyłącznie przedstawiciele starszego i średniego pokolenia. Autor chciał bowiem przede wszystkim utrwalić sylwetki artystów najwybitniejszych i najbardziej zasłużonych dla zbiorowej wyobraźni i kultury polskiej, w tym także będących już poza czynnym wykonywaniem zawodu. Część z nich udzieliła w życiu wielu wywiadów prasowych, a niektóre były publikowane także w książkowych zbiorach. Jednak każda kolejna rozmowa wnosi coś do wiedzy o danej postaci, o jej życiu, poglądach, dorobku, etc. Duże znaczenie ma także upływ czasu, wzbogacający, czy zmieniający perspektywę widzenia siebie i rzeczywistości. Niniejsze wywiady zostały przeprowadzone bez przyjęcia jakiegoś jednolitego schematu. Nie mają charakteru „kwestionariuszowego”, lecz są próbą swobodnej rozmowy o sprawach, o których rozmówca chce powiedzieć, a nie tylko o takich, do których jest nakłaniany. Stąd pewna, po części zamierzona, a po części spontaniczna, niejednorodność wywiadów. Niektórzy rozmówcy bowiem chcieli mówić tylko o zawodzie, inni byli bardziej skłonni do wynurzeń osobistej natury, do wspomnień, jeszcze inni woleli mówić o sprawach aktualnych, kolejni życzyli sobie ograniczenia rozmowy do jednego wątku. Niektórzy wybierali poważną, problemową formułę rozmowy, inni lekką, żartobliwą.

3. Íráskészség

Maximális pontszám: 20

Írja le gondolatait idegen nyelven az **egyik témáról** úgy, hogy **minden irányítási szempontra** térjen ki!

(Az irányítási szempontok sorrendjét nem kell betartania.) Fontos, hogy **összefüggő szöveget** hozzon létre.

Levél esetén tartsa be annak **formai előírásait** (dátum, megszólítás, üdvözlő formula, aláírás)!

Terjedelem: **22-25 sor**

Kérjük, hogy a feladat megoldása során – a titkos adatkezelés érdekében – ne használja saját adatait!

I.

Ön fontos döntés előtt áll. Írjon levelet külföldi barátjának az alábbi szempontok szerint:

- Milyen döntés előtt áll? (új iskola- munkahelyválasztás, pályaválasztás, házasságkötés...)
- Milyen szempontokat kell mérlegelnie ennél a döntésnél? (érvek, ellenérvek)
- Hogyan befolyásolhatja ez a döntés további életét?
- Milyen tanácsokat adtak eddig Önnek családtagjai / barátai ebben a kérdésben?
- Milyen módon tud(na) levelező partnere Önnek segíteni?

Vagy:

II.

Írjon fogalmazást a mai fiatalok szabadidős elfoglaltságáról az alábbi szempontok szerint:

- Mennyi szabadideje van az ifjúságnak a XXI. század elején?
- Mivel töltik a fiatalok szabadidejüket a legszívesebben?
- Milyen szerepe van az olvasásnak?
- Kiszorítják-e az ún. sikerkönyvek (pl.: romantikus ponyvaregények, horrorszerű krimik...) a jövőben a klasszikus irodalmat? Mi a véleménye az ilyen könyvekről?
- Hogyan látja Ön az Internet tükrében a könyvek jövőjét?

Olvassa el figyelmesen az alábbi szöveget, majd annak alapján válaszoljon **magyarul** a kérdésekre!

Podróbka jak malowanie

Rynek sztuki to dziś niezaprzeczalnie wielki biznes, a tam, gdzie obraca się ogromnymi kwotami, zawsze muszą pojawić się oszuści. W Polsce dotyczy to głównie malarstwa.

Parę tygodni temu zacne Muzeum Narodowe w Gdańsku nabyło do swych zbiorów fałszywy obraz Leona Wyczółkowskiego, płacąc zań 80 tys. zł. Na pocieszenie można by tylko przypomnieć, że nie takie fałszywki i nie za takie pieniądze kupowały w przeszłości największe muzea świata. W latach czterdziestych ubiegłego wieku „Newsweek” stwierdzał ironicznie: „Spośród 2500 dzieł, które namalował Corot, w samych tylko zbiorach amerykańskich znajduje się ich 7800.” A całkiem niedawno były dyrektor Metropolitan Museum of Art w Nowym Jorku szacował, że ok. 60 procent oferowanych jego muzeum dzieł było „nie tym, czym wydawały się być”.

Podrabiane jest praktycznie wszystko: obrazy i rzeźby, porcelana i numizmaty, książki i grafiki, wyroby ze szkła, brązu i cyny, meble, broń, biżuteria, wachlarze i tkaniny. W Polsce eksperci coraz częściej alarmują: od kilku lat kraj zalewa przede wszystkim masa sfalszowanych obrazów. – *Proceder rozwija się lawinowo. Na falsyfikaty trafiam niemal codziennie* – mówi Marek Niemirski, od lat pracujący jako doradca galerii i domów aukcyjnych.

Kogo się fałszuje? Właściwie znacznie łatwiej wymienić twórców, których dorobek nie jest nielegalnie pomnażany bądź pomnażany jest sporadycznie. A więc Czachórski, bo za dużo przy nim pracy. Omija się Matejkę, bo wiadomo dokładnie, co namalował. Pozostałych jednak już się nie oszczędza. Od Chełmońskiego po Brzozowskiego, od Malczewskiego po Nachta-Samborskiego. Rysunki i oleje Jerzego Nowosielskiego podrabia się już od ponad 20 lat, choć w ostatnich czasach szczególnie intensywnie. Stasys Eidrigevicius, Edward Dwurnik, Franciszek Starowieyski – każdy z tych twórców mógłby opowiedzieć o nieoczekiwanych spotkaniach ze swoimi-nieswoimi pracami. Pojawiły się już podróbki obrazów Leona Tarasewicza i tylko czekać, kiedy oszuści wezmą na warsztat najmłodszych: Sasnała, Maciejowskiego, Ołowską.

Fałszowanie dzieł sztuki w swej najlepszej postaci wymaga nie lada kunsztu. I choć podróbki świecą światłem odbitym wielkich twórców, to z artystycznego punktu widzenia potrafią osiągać perfekcyjny poziom. W 1990 r. w British Museum zorganizowano wystawę, na której pokazano wyłącznie najsztywniejsze, wykryte dotychczas fałszerstwa dzieł sztuki – od starożytności po dzień dzisiejszy. I cieszyła się ona nie mniejszą popularnością niż ekspozycje wielkich mistrzów.

Nic dziwnego, że wielcy fałszerze nierzadko stawali się bohaterami masowej wyobraźni. Eric Hebborn, który wślawił się zadziwiającą uniwersalnością (z powodzeniem produkował obrazy pochodzące ze wszystkich epok, od van Dycka i Breughela, przez Poussina i Corota po Rubensa), i Federico Joni (perfekcyjnie podrobił kilkaset obrazów włoskiego quattrocento) wydali wspomnienia, które stały się rynkowymi bestsellerami. Ten sam Joni oraz niejaki Alceo Dossena (mistrz w rzeźbach włoskiego trecenta) doczekali się obszernych notek w najsztywniejszym słowniku historii sztuki (wydawnictwo Mc Millan). O innym zdolnym oszuście Elmyrze de Hory napisano sztukę, nakręcono film, a nawet trafił do tekstu piosenki zespołu The Strangers.

Nazwisko Hana van Meegerena, który kontynuując dzieło Vermeera oszukał samego Goeringa i jeszcze kilka największych muzeów świata, zna w Holandii niemal każdy. Na półki księgarskie w Polsce trafiła ostatnio jego biografia „To ja byłem Vermeerem” i czyta się to rzeczywiście jak prawdziwy kryminał. Na konferencję prasową, którą zwołał brytyjski malarz pokojowy Tom Keating (ma na sumieniu 2 tysiące podrobionych dzieł 100 znanych twórców), by opowiedzieć o swym procederze, przybyły tłumy dziennikarzy, a media miały pożywkę na bardzo wiele tygodni. Ludzi z branży niezwykle ekscytuje doskonały warsztat fałszerzy, publikę zaś zawsze radują przypadki, gdy napuszone i pewne siebie autorytety (fachowcy, eksperci, wielkie muzea) zostają ośmieszone i wystawione do wiatru.

Kérdések:

1. Hogyan lehet jellemezni a műtárgyak piacát? (4 pont)
2. Mit szoktak hamisítani? (7 pont)
3. Ki az a lengyel festő, akinek a festményeit nem hamisítják és mi ennek az oka? (2 pont)
4. Milyen kiállítást rendeztek 1990-ben a British Museumban? (3 pont)
5. Soroljon példákat arra, mitől lettek híresek egyes képhamisítók? (9 pont)

